

4249

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛЕВЕН РЕГИСТРАТУРА
Вх. № 4007
Дата: 24 NOV 2023
Снет електронен образ от снемания оригинал: Чл. 360ж ЗСВ

ЧРЕЗ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЛЕВЕН
ДО
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. СОФИЯ

ЖАЛБА

От К Й М от с. Г
Обл. П, ул. „Г Д“
ЕГН – кандидат за кмет на
с. Г на местните избори 2023 г.

Чрез адв. И Ц – АК П
Ул. „Б“
Тел.

ПРОТИВ: РЕШЕНИЕ на Плевенския Административен съд по адм.
Дело № 880/2023 г.

Уважаеми Съдии от Върховен административен съд!

В определения от Закона срок обжалвам пред Вас решението на Плевенския административен съд по административно дело № 880/2023 г. Считаю същото за неправилно и несправедливо, постановено при несъобразяване на материалния и процесуалния закон, въпреки че привидно съдът се позовава точно на тях.

Както е видно от мотивите на самото решение, съдът е обобщил аргументите си със следното:

„Както вече бе отбелязано, съгласно Решение № 13/28.11.2013г. по конституционно дело № 14/2013г. на Конституционния съд на РБ, за да бъдат обявени изборите за незаконни, трябва едновременно да са налице две предпоставки: съществени, особено тежки нарушения на изборния процес, относими към основополагащите демократични конституционни принципи на изборителното право – общо, равно и пряко изборително право с тайно гласуване, както и тежестта на тези нарушения да е от такова естество, че да е невъзможно да се установи действителната воля на изборителите. В случая не са установени и доказани такива съществени нарушения на изборния процес, които да са се отразили на валидността на вота на изборителите при отчитане на окончателния изборен резултат и да са основание за обявяване на резултата от изборите за недействителен.“

Освен това при оспорването на обстоятелството, че са гласували граждани, които в противоречие на закона не са живели в населеното място през последните 6 месеца най-малко, съдът се позовава на легално определение на безпределно ясното понятие за живеене на определено място, както следва:

„Оспорваният основава възражението си на изискването лицата да са живели в населеното място, но без да отчете легалната дефиниция на това понятие. Съгласно тази

легална дефиниция, разписана в §1, т.4 от ДР на ИК понятието „Живял най-малко през последните 6 месеца в съответното населено място“ по смисъла на чл.396 е:

а) български гражданин, който има адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес на територията на съответната община или кметство;

б) български гражданин, който има постоянен и настоящ адрес в различни общини или кметства на територията на Република България;

в) гражданин на друга държава – членка на Европейския съюз, който има адрес на пребиваване на територията на съответната община или кметство,

към дата 6 месеца преди датата на произвеждане на изборите, т.е. свързва се с адресната регистрация на лицето по постоянен и настоящ адрес на територията на съответната община или кметство.“

Това е фокусът на мотивите на съдебното решение за потвърждаване на решението на общинската изборителна комисия, което атакуваме.

Нашите аргументи против тези мотиви са следните:

1. Считаме, че установените при процесните избори нарушения в с. Г са съществени и могат да променят вота на избирателите като се има предвид, че в резултатите става въпрос за разлика от 9 гласа. Когато има 9 спорни гласа, евентуално придобити организирано от който и да било от кандидатите, то той би спечелил един така нагласен избор, което от своя страна естествено подменя законния вот на избирателите. Това отговаря на изискванията на цитираното в решението Конституционно дело № 13 от 2013 год.
2. Що се касае до спомената легална дефиниция от §1, т.4 от ДР на ИК, то считам, че не ние сме пропуснали да я съобразим, а съдът неправилно я тълкува. Същата определя кои живущи в населеното място могат да взема участие в изборите и изобщо не допуска хипотетичната възможност това да са неживущи, но регистрирани в селото лица. Не би могло една допълнителна разпоредба да дерогира текста на закона, който сам по себе си е пределно ясен. Още повече, че става въпроси за лица, реално живеещи и работещи в чужбина. При това трябва да се има предвид, че всички тези хора, живеещи в други страни или други градове в България, са в трудоспособна възраст и ходят редовно на работа там, където живеят. Би могло да се приеме, например, че е нормално хора, живеещи в Своге или Мездра да работят в София, дори да притежават жилища в София, но все пак основното им местоживееие да е в тези малки населени места. Би могло да се приеме, че живущи в с. Г работят в Плевен, Кнежа, или Бяла Слатина или друго населено място извън община Долна Митрополия, но достатъчно близо да си живеят в Г където е тяхната адресна регистрация. Но да имаш адресна регистрация в Г и да живееш и работиш в София, Варна, Испания, Германия или Англия, си е просто измама /или административна грешка!/ И е нелогично и неправилно да се приема за нормално и да се оправдаваме, че така пише в закона. Жалкото е, че тази неправилна мантра е защитена от някаква омерта на политици, журналисти и магистрати, говорещи очевидно невярното, оправдавайки се със закона! Последница от това е очевидната несправедливост да се променя вотът на живущите в населените места чрез регистрация на големи групи заплащени маргинали, регистриращи се на невъзможни адреси специално заради изборите. Ако тази неяснота е оправдание за тази очевидна несправедливост, то в крайна сметка е крайно време същата да бъде отстранена на най-високо ниво. Това би могло да започне от едно решение на съда, непризнаващ очевидно нарушение на закона.

Предвид всичко това, и изхождайки от събраните по делото доказателства, а именно, че десетина от избирателите са участвали в изборите в нарушение на закона и това е допуснато от избирателните комисии на местно и общинско ниво, независимо от това, че избирателните списъци са били публикувани и не са обжалвани, независимо от това, че такива хора са видени да гласуват и не е възразено срещу това, нарушението си е нарушение и е по-нормално и по-

добре да бъде констатирано на по-следващ етап, отколкото да бъде санирано поради това, че не е оспорвано в начална фаза на процеса на изборите.

Уважаеми Съдии от Върховния административен съд.

Г е малко населено място, на ръба на минималните изисквания за избиране на кмет, с минимален брой избиратели. Очевидно е, че убежденията на местните избиратели са разделени на две – едни са за К Й останалите са за М Б . Разликата между гласовете за двамата на тези изоори е 9 гласа в полза на Б . И на случаен принцип установява б изборни туристи, Б а от своя страна посочи трима и заяви пред всички, че може да посочи още такива. Като добавим и невалидните бюлетини, както и гласуванията на лица с придружител, някои от които дори са питали какво правят тука, пороците на избора е очевидно съществени. Това означава, че са съмнителни гласовете на повече от тези, които сочи комисията в решението си като разлика между двамата кандидати. Тези изборни туристи с конкретни имена очевидно не живеят в селото, даже не са пребивавали в него през последните шест месеца. Цитираната легална дефиниция едва ли е дадена в цитираната допълнителна разпоредба да подмени текста в самия закон, а да го допълни и поясни. Ако е трябвало да се напише „регистрирани“, а не „живели“, то законодателят направо би подменил думата живели с думата регистрирани и нямаше да има нужда от допълнителна разпоредба и легална дефиниция. Въпросната допълнителна разпоредба **уточнява кои живеещи в населеното място могат да участват в изборите**, като със съответните подточки пояснява това, но в никакъв случай не заменя думата живели с думата регистрирани. А самото обстоятелство дали определено лице живее в определено населено място, прието за вярно от съставилите избирателните списъци по презумпцията на адресната регистрация, би могло да бъде оспорено по общия ред пред съда. Тази презумпция се явява оборима презумпция, както повечето презумпции. Както каза и председателката на ОИК, комисията не е разследващ орган и приема за правило, че регистрираните лица са евентуално живущи, но когато това се окаже невярно, както в настоящия казус, то съдът следва да установи истината с всички доказателствени средства, представени от страните – живее или не живее определено лице в населеното място.

В случая имаме приемане на презумпцията за правило и след като в съответната легална дефиниция е посочено, че всички регистрирани са живущи в населеното място, то дори и да не са живущи в него, допълнителната разпоредба със съдържащата се в нея „легална дефиниция“ дерогира закона като “леги специали“! Считам това за порочно и роля на съда е да изясни този въпрос! Считам, че смисълът на въпросната допълнителна разпоредба и легалната дефиниция се възприемат неправилно и това опорочава смисъла на закона!

Предвид всичко гореизложено, както и събраните по делото доказателства, както и изхождайки от правилното прочитане и интерпретиране на Закона, моля да постановите решение, с което да отмените решението на Плевенския административен съд и да уважите жалбата на К Й така, както е предявена. Моля да присъдите в полза на жалбоподателя направените по делото разноски!

23.11.2023 г.

Гр. Плевен

С УВАЖЕНИЕ